

[Svend Auken]

økonomiske og monetære samarbejde i EF, at de synspunkter, vi her i Folketinget har formuleret omkring bekæmpelse af arbejdsløsheden, kommer højt op på målsætningslisten. Jeg synes, det er beskæmmende, at alle de rapporter, jeg hidtil har læst fra Kommissionen, Delorsgruppen osv. om økonomisk og monetært samarbejde, praktisk talt overhovedet ikke omtaler det fælles problem, der hedder 16 millioner ledige i EF-landene i dag. Og derfor skal mit første råd være: Sæt det øverst på dagsordenen.

Mit andet råd skal være: Gør noget for, at de uundgåelige skatteproblemer osv., der ligger i øjeblikket, bliver løst. Økonomiministeren gav – tror jeg – en fuldstændig korrekt beskrivelse af, hvorfor der ingenting er sket på det område, men man kunne godt få det indtryk, at en af årsagerne til, at der ikke er sket noget, er, at ingen har gjort noget for, at der skulle ske noget. Hvis økonomiministeren opfatter det som kritik af ham og regeringen, så er det ikke nogen helt forkert opfattelse. Jeg mener bestemt ikke, vi har gjort ret meget for at få løst dette problem.

Vi står os ved i det europæiske samarbejde at formulere vores egne synspunkter, vores egne holdninger og slås for at få dem gennemført. Jeg tror, der står respekt om et land, der har en holdning, og som vedkender sig sine interesser, og som er villig til at påtage sig internationale forpligtelser i samarbejde med andre lande.

Gert Petersen (SF):

Det har været en interessant og i visse henseender ganske oplysende debat, men jeg vil nok sige, at jeg synes, at ånden fløj lidt lavt over sletten, for det blev jo en EF-debat. De bemærkninger, jeg kommer til at gøre her, bliver også hovedsagelig om EF, for det er det, ministrene beskæftiger sig med, og det er også det, de fleste ordførere har beskæftiget sig med.

Jeg troede, vi skulle diskutere Europas fremtid, men man diskuterer det altså, som om det er EF, det hele drejer sig om. Der er faktisk en lang række lande uden for EF, og der er nogle spørgsmål om sikkerhedspolitik, der er nogle militærblokke, den ene er ved at bryde sammen, hvad så med den anden? Alt det har man ladet ligge. Det må vi så komme tilbage til ved en anden lejlighed, men vi må bare være indstillet på, at tingene sker jo, og de sker mere eller mindre hen over hovedet på os, når vi ikke selv vil prøve på at påvirke dem.

Der er altså en lang række problemer, synes jeg, som man har ladet ligge under denne debat, problemer, som både er påpeget i det af hr. Svend Auken stillede dagsordensforslag og i mit eget dagsordensforslag. Når vi ikke er kommet så meget ind på dem, så kan man sige, det kan skyldes, at der er en vis enighed.

Jeg tror heller ikke, at der er nogen stor uenighed om, at vi nu skal prøve på at skabe et fredeligt Europa. Det tror jeg alle er indstillet på; spørgsmålet er hvordan. Der er forskellige nuancer i spørgsmålet, om skabelsen af en fælles europæisk sikkerhedsordning er noget meget langsigtet, eller om det er noget, som vi skal sætte kurs efter her og nu, sådan som vi foreslår i vores dagsorden. Det har man ikke ønsket at diskutere.

Så mærkede jeg mig, at udenrigsministeren triumferende fortalte, at man ved Helsingforsproceslandenes møde i Bonn for nylig havde sagt farvel og tak til socialismen, fordi man havde knæsat markedsøkonomien. Jamen altså, hr. udenrigsminister, hvorfor fik SF så ikke et lykønskningstelegram fra udenrigsministeren i 1988, da vores landsmøde vedtog et stort program om markedsøkonomi under socialisme, fordi det jo så efter udenrigsministerens mening måtte være at forkaste socialismen? Det er det naturligvis ikke, og den omstændighed, at man i Sovjetunionen nu accepterer markedsøkonomien, er tværtimod et udtryk for SF's sejrige fremmarch, et udtryk for, hvordan vores tankegang slår igennem også derovre. Der er ingen modsætning mellem socialisme og markedsøkonomi, sådan som man prøver på at bilde os ind.

Så havde økonomiministeren den elskværdighed at ofre en række bemærkninger på mig – hvilket nu førte til, at der også blev ofret mange bemærkninger på ham, det skal jeg komme tilbage til.

Først var det sådan nogle mere pedantiske bemærkninger: Hvorfor havde SF ikke taget det økonomiske med i sin dagsorden, når vi omtaler CSCE? Så kunne man spørge, hvorfor regeringspartierne ikke gjorde det i deres dagsorden, de har det jo heller ikke med under det punkt. Men vi har det økonomiske med, nemlig at vi skal sikre et bredt europæisk samarbejde, der kan fremme beskæftigelsen og sikre miljøet. Og her tales netop om et bredt europæisk samarbejde, altså ikke kun et EF-samarbejde.